

VIII. *Tractaat van handel en scheepvaart met Groot-Brittannië en Ierland.*

(Koninklijke boodschap. — Tractaat.)

VIII. *Tractaat van handel en scheepvaart met Groot-Brittannië en Ierland.*

1. KONINKLIJKE BOODSCHAP, ingekomen in de zitting van 29 November 1837. (1)

EDEL MOGENDE HEEREN!

Ingevolge artikel 58 der Grondwet geven Wij aan U Edel Mogenden bij dezen kennis van het tractaat van handel en scheepvaart, hetwelk den 27sten October ll. tusschen Nederland en Engeland gesloten en hiernevens gevoegd is.

2. TRACTAAT.

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, ter eener zijde, en Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland, ter andere zijde, gelijkelijk verlangende om alle gerijf en aanmoediging te verschaffen aan hunne onderdanen, die met elkander in handelsbetrekkingen staan, en meenende, dat niets meer toe zal brengen tot de bereiking van dit wenschelijk doel dan eene wederkeerige afschaffing van alle onderscheidings- en vergeldingsregten, welke van de schepen der Hooge contracterende partijen of van de ladingen der zoodanige schepen geheven worden in de havens van beide Rijken in Europa, hebben tot hunne gevolmagtigden, om te dien einde eene overeenkomst te sluiten, benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, den heer Johan Gijsbert baron Verstolk van Soelen, lid der Ridderschap van de provincie Holland, ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw en van St. Stephanus van Hongarije, Hoogstdezelfs Minister van Staat voor het Departement van Buitenlandsche Zaken, en

Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland, sir Edward Cromwell Disbrowe, ridder Grootkruis der Koninklijke Hanoversche Guelphen-orde, Hoogstdezelfver buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, welke, na elkander hunne wederzijdsche volmagten, die in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, te hebben medege-deeld, wegens de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Artikel 1.

Er zal wederkeurige vrijheid zijn van handel en scheepvaart tusschen de onderdanen der beide Hooge contracterende partijen, en de onderdanen der beide Souvereinen over en weder zullen in de havens, ankerplaatsen, reeden, steden, vlekken en oorden hoe ook genaamd in beide Rijken geene andere of hoogere regten, ongelden of lasten, onder welke benamingen ook aangeduid of begrepen, betalen dan die, welke daar betaald worden door de onderdanen der meest begunstigde natie, en de onderdanen van elke der beide Hooge contracterende partijen zullen dezelfde regten, voorregten, vrijheden, gunsten, vrijstellingen en vrijdommen op het stuk van handel en scheepvaart genieten, welke in elk Koninkrijk aan de onderdanen der meest begunstigde natie toegestaan zijn of later toegestaan mogten worden.

Geen douaneregt of ander bezwaar zal gelegd worden op eenige goederen, die de voortbrengselen zijn van een der Rijken, bij den invoer ter zee of te land uit dat Rijk in het ander, hooger dan het regt of bezwaar, dat op soortgelijke goederen gelegd is, wanneer dezelve het voortbrengsel zijn van of ingevoerd worden uit eenig ander land, en Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden

(1) Deze koninklijke boodschap is niet gedrukt geweest.

En hiermede, Edel Mogende Heeren, bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 23sten November 1837.

WILLEM.

Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland on the one part, and His Majesty the King of the Netherlands on the other part being equally desirous of affording every facility and encouragement to their subjects engaged in commercial intercourse with each other, and being of opinion that nothing will more contribute to the attainment of this desirable object than a reciprocal abrogation of all discriminating and countervailing duties levied upon the ships of the high contracting parties or upon the cargoes of such ships in the ports of either Kingdom in Europe, have appointed their Plenipotentiaries to conclude a convention for that purpose, that is to say:

Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, sir Edward Cromwell Disbrowe, knight grand cross of the Royal Hanoverian Guelphick order, Her envoy extraordinary and minister plenipotentiary to His Majesty the King of the Netherlands, Grand Duke of Luxemburg, and

His Majesty the King of the Netherlands John Gisbert baron Verstolk de Soelen, member of the body of Nobles of the province of Holland, knight grand cross of the orders of the Netherland Lion and of Saint Stephen of Hungary, His Minister of State, holding the department of Foreign affairs, who after having communicated to each other their respective full powers, found to be in due and proper form, have agreed upon and concluded the following articles:

Article 1.

There shall be reciprocal liberty of commerce and navigation between and amongst the subjects of the two high contracting parties, and the subjects of the two Sovereigns respectively shall not pay in the ports, harbours, roads, cities, towns or places whatsoever in either Kingdom any other or higher duties, taxes or imposts under whatsoever names designated or included, than those which are there paid by the subjects of the most favoured nation, and the subjects of each of the high contracting parties shall enjoy the same rights, privileges, liberties, favours, immunities and exemptions in matters of commerce and navigation, that are granted or may hereafter be granted in either Kingdom to the subjects of the most favoured nation.

No duty of customs or other imposts shall be charged upon any goods, the produce of one country, upon importation by sea or by land from such country into the other, higher than the duty or impost charged upon goods of the same kind, the produce of or imported from any other country, and Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and

VIII. *Tractaat van handel en scheepvaart met Groot-Brittannië en Ierland.*

(Tractaat.)

en Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland verbinden en verplichten zich mits dezen, geene gunst of voorregt, of vrijstelling in zaken van handel en scheepvaart aan de onderdanen van eenigen anderen Staat te zullen verleenen, die niet insgelijks en ter zelfder tijd zal worden uitgestrekt tot de onderdanen van de andere Hooge contracterende partij, om niet, indien de gunst ten behoeve van dien anderen Staat om niet is gegeven geworden, en tegen eene vergelding of equivalent zoo nabij mogelijk, zoo die gunst voorwaardelijk is toegestaan.

Art. 2.

Geene tonne-, haven-, baken-, loods-, quarantaine-gelden of andere soortgelijke of daarmede overeenkomende regten, van welken aard of onder welke benaming ook, zullen in één der beide landen gelegd worden op de schepen van het andere, ten opzichte van reizen tusschen de beide landen met eene lading of ten opzichte van alle reizen in ballast, welke niet gelijkelijk in dezelfde gevallen op nationale schepen gelegd zullen zijn, en in geen der beide landen zal eenig regt, ongeld, beperking of verbod gelegd worden op, noch eenige teruggave van regten, premie of korting onthouden worden aan eenige goederen, ingevoerd uit of uitgevoerd naar het andere land met de schepen van dat andere land, welke niet gelijkelijk gelegd zal worden op of onthouden aan zoodanige goederen, wanneer dezelve op die wijze in- of uitgevoerd worden met nationale schepen.

Art. 3.

Om alle misverstand te vermijden ten aanzien der verordeningen, welke de voorwaarden bepalen, die een Britsch of Nederlandsch schip kenmerken, zoo is bij deze overeengekomen, dat alle in de Staten van hare Brittannische Majesteit gebouwde schepen en alle schepen, welke door Harer Majesteits vaartuigen van oorlog of door de onderdanen van Hare gezegde Majesteit, voorzien van door de lords-commissarissen der admiraliteit afgegeven kaperbrieven, op den vijand genomen zijnde, door een van Harer gezegde Majesteits hoven, regt sprekende over prijszaken, regelmatig als wettige prijs verklaard zijn, en alle schepen, welke door eenig bevoegd hof zullen veroordeeld zijn wegens inbreuk op de wetten, ter wering van den slavenhandel uitgevaardigd, zullen beschouwd worden als Britsche schepen, mits dezelve in eigendom worden bezeten en bevaren en ingeschreven zijn overeenkomstig de Britsche wetten, en dat alle schepen, gebouwd in de Staten van den Koning der Nederlanden, of welke op den vijand genomen zijnde, door Zijner Majesteits oorlogschepen of door de onderdanen van Zijne gezegde Majesteit voorzien van kaperbrieven, door een der hoven van het Koninkrijk der Nederlanden, regt sprekende over prijszaken, regelmatig als wettige prijs zullen verklaard zijn, en alle schepen, welke door een bevoegd hof zullen zijn veroordeeld wegens inbreuk op de wetten ter wering van den slavenhandel uitgevaardigd, als Nederlandsche schepen zullen beschouwd worden, mits dezelve geheel in eigendom bezeten worden door een onderdaan of door onderdanen van den Koning der Nederlanden en mits de gezagvoerder en drie vierde der manschap Nederlandsche onderdanen zijn.

Art. 4.

Verder is men overeengekomen, dat in alle gevallen, waarin in een der beide Rijken het te heffen regt op eenige ingevoerde goederen niet naar eenen vasten maatstaf bepaald is, maar in evenredigheid staat tot de waarde der goederen, zoodanig regt *ad valorem* zal uitgemaakt en bepaald worden op de volgende wijze, te weten: de invoerder zal, bij de aangifte voor de betaling van regten aan de tolkantoren van een der beide Rijken, eene verklaring teekenen, houdende opgaven der waarde van de goederen, tot zoodanig bedrag als hij zal gepast oordeelen, en bijaldien de daarbij betrokkene tolbeambte of tolbeambten van gevoelen zijn mogten, dat zoodanige waardering onvoldoende is, zal of zullen zij de vrijheid hebben de goederen te benaderen tegen betaling aan den invoerder der waarde volgens zijne verklaring, met bijvoeging tevens van tien ten honderd, en onder teruggave van het betaalde regt.

Het bedrag dezer sommen moet door den beambte of de beambten voornoemd betaald worden bij de overgifte der goederen aan hem of hen, hetgeen moet geschieden binnen de vijftien dagen na de eerste aanhouding der goederen.

Art. 5.

Evenals alle koopwaren van welken oorsprong, om 't even of

His Majesty the King of the Netherlands do hereby bind and engage themselves not to grant any favour, privilege or immunity in matters of commerce and navigation to the subjects of any other State, which shall not be also and at the same time extended to the subjects of the other high contracting party, gratuitously, if the concession in favour of that other State shall have been gratuitous, and on giving as nearly as possible the same compensation or equivalent in case the concession shall have been conditional.

Art. 2.

No duties of tonnage, harbour, lighthouses, pilotage, quarantine or other similar or corresponding duties of whatever nature or under whatever denomination shall be imposed in either country upon the vessels of the other in respect of voyages between the two countries if laden, or in respect of any voyage if in ballast, which shall not be equally imposed in the like cases on national vessels, and in neither country shall any duty, charge, restriction or prohibition be imposed upon, nor any drawback, bounty or allowance be withheld from any goods imported from or exported to the other country in the vessels of that other country, which shall not be equally imposed upon or withheld from such goods when so imported or exported in national vessels.

Art. 3.

In order to avoid any misunderstanding with regard to the regulations that determine the conditions, which constitute a British or a Dutch vessel, it is hereby agreed, that all vessels built in the dominions of Her Britannick Majesty, and all vessels which having been captured from an enemy by Her Majesty's ships of war, or by the subjects of Her said Majesty, furnished by the lords commissioners of the admiralty with letters of marque, shall have been regularly condemned in one of her said Majesty's prize courts as a lawful prize, and all vessels, which shall have been condemned in any competent court for a breach of the laws made for the prevention of the slavetrade, shall, provided they are owned, navigated and registered according to the laws of Great Britain, be considered as British vessels, and that all vessels built in the territories of the King of the Netherlands, or which, having been captured from an enemy by His Majesty's ships of war, or by the subjects of His said Majesty furnished with letters of marque, shall have been regularly condemned in one of the prize courts of the Kingdom of the Netherlands as a lawful prize, and all vessels which shall have been condemned in any competent court for a breach of the laws made for the prevention of the slavetrade, shall, provided they are wholly owned by any subject or subjects of the King of the Netherlands, and provided that the master and three fourths of the crew are Netherland subjects, be considered as Netherland vessels.

Art. 4.

It is further agreed that in all cases where in either Kingdom the duty to be levied upon any goods imported shall be not a fixed rate, but a proportion of the value of the goods, such *ad valorem* duty shall be ascertained and secured in the following manner, that is to say, the importer shall, on making his entry for the payment of duty at the customhouse of either country, sign a declaration stating the value of the goods at such amount as he shall deem proper, and in case the respective officer or officers of the customs should be of opinion that such valuation is insufficient, he or they shall be at liberty to take the goods on paying to the importer the value according to his declaration, together with the addition of 10 per cent, and on returning the duty paid.

The amount of these sums to be paid by the said officer or officers on the delivery of the goods to him or them, which must be within fifteen days from the first detention of the goods.

Art. 5.

For as much as all merchandise of whatever origin, whether

VIII. *Tractaat van handel en scheepvaart met Groot-Brittannië en Ierland.*

(Tractaat.)

de invoer voor binnenlandsch verbruik geoorloofd is of niet, in al de havens van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland, welke bij de wet zijn verklaard te zijn nederlagen voor zulke artikelen, mogen worden toegelaten en opgeslagen, hangende aangifte derzelve, hetzij voor binnenlandsch verbruik of voor weder-uitvoer, naar gelang van het geval, met inachtneming der daartoe betrekkelijke bepalingen, en zonder dat zoodanige artikelen middelerwijl onderhevig zijn aan de betaling van eenige der regten, waarmede dezelve belast zouden worden, in geval dezelve bij aankomst aangegeven waren tot verbruik in het Vereenigd Koninkrijk, op dezelfde wijze vergunt en bewilligt de Koning der Nederlanden, dat alle havens van de Staten Zijner Nederlandsche Majesteit, welke nu of hierna bij de wet tot nederlagen zijn of mogten worden verklaard, vrijhavens zijn zullen voor de ontvangst en den opslag van alle koopwaren, met Britsche schepen ingevoerd, en van alle artikelen hoegenaamd, voortbrengselen of fabriekwaren der Britsche Staten, met welke schepen ook ingevoerd, hetzij voor inlandsch verbruik of voor weder-uitvoer, naar gelang van het geval, en de aldus ontvangene en opgeslagen artikelen, behoudens onderwerping aan behoorlijke bepalingen, zullen middelerwijl niet onderhevig zijn aan eenige der regten, waarmede dezelve belast zouden worden, indien dezelve bij derzelve aankomst in de Nederlanden tot verbruik waren aangegeven.

Art. 6.

Indien eenige oorlogschepen of handelsvaartuigen op de kusten van eene der beide Hooge contracterende partijen schipbreuk mogten lijden, zullen zoodanige schepen of vaartuigen of gedeelten van dezelve, zoo ook alles wat tot de uitrusting en proviandering behoort, mitsgaders alle goederen en koopwaren, welke uit dezelve zullen geborgen worden, of de opbrengst daarvan, bij verkoop getrouwelijk worden teruggegeven aan de eigenaars, wanneer dezelve door hen of door hunne behoorlijk gemagtigde cargadoors worden opgevorderd, en bijaldien er op de plaats geene zoodanige eigenaars of cargadoors zich bevinden, dan zullen de gezegde goederen en koopwaren of de opbrengst daarvan, zoowel als alle de papieren, aan boord van zoodanige verongelukte schepen of vaartuigen gevonden, worden ter hand gesteld aan den Nederlandschen of Britschen consul, in wiens district de schipbreuk zal hebben plaats gehad, en zullen zoodanige consul, eigenaars of cargadoors alleenlijk de onkosten betalen, welke gemaakt zijn tot behoud van het goed, benevens het bergloon, dat betaald zoude hebben moeten worden in hetzelfde geval van schipbreuk van een nationaal schip, en de goederen en koopwaren, van het wrak geborgen, zullen aan geene betaling van regten onderworpen zijn, tenzij dezelve tot verbruik worden ingeklaard.

Art. 7.

Het tegenwoordig tractaat zal van kracht zijn voor den tijd van tien jaren, van de dagteekening af, en verder tot aan het eind van twaalf maanden, nadat eene der Hooge contracterende partijen aan de andere kennis zal gegeven hebben van haar voornemen, om het te doen ophouden, behoudende elk der Hooge contracterende partijen zich het regt voor, om zoodanige kennisgeving aan de andere te doen bij het einde van het voornoemd tijdperk van tien jaren.

En is men onderling overeengekomen, dat bij het einde van twaalf maanden, nadat zoodanige kennisgeving door eene der beide partijen van de andere zal ontvangen zijn, dit tractaat en al deszelfs bepalingen al te zamen zullen ophouden en eindigen.

Art. 8.

Het tegenwoordige tractaat zal bekrachtigd worden en de bekrachtigingen zullen worden uitgewisseld te 's Gravenhage binnen eene maand na de dagteekening dezes of, zoo mogelijk, vroeger.

Ter oorkonde waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden hetzelfde geteekend en het zegel hunner wapenen daarop geplaatst hebben.

Gedaan te 's Gravenhage den zeven en twintigsten October des jaars Onzes Heeren achttien honderd zeven en dertig.

VERSTOLK VAN SOELEN.

(L. S.)

De Minister van Buitenlandsche Zaken verklaart, dat de akten van bekrachtiging op bovenstaand tractaat den twee en twintigsten November achttien honderd zeven en dertig, in 's Gravenhage, zijn uitgewisseld.

admissible for home consumption or not, may be received and warehoused in all the ports of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, which are by law appointed to be warehousing ports for such articles pending the entry of the same, either for home consumption, or for re-exportation, as the case may be, under the regulations appointed for this purpose, and without such articles being liable in the mean time to the payment of any of the duties, with which they would be charged if upon arrival they were entered for consumption within the United Kingdom, in like manner the King of the Netherlands consents and agrees, that all the ports of His Netherland Majesty's dominions, which are now or which shall hereafter become warehousing ports by law, shall be free ports for the reception and warehousing of all merchandise imported in British ships, and of all articles whatever, the produce or manufacture of the British dominions, in whatever ships imported, either for home consumption or for re-exportation, as the case may be, and the articles thus received and warehoused subject to due regulations shall not be liable in the mean time to any of the duties, with which they would be charged if they were entered for consumption on their arrival in the Netherlands.

Art. 6.

If any ships of war or merchant vessels should be wrecked on the coasts of either of the high contracting parties, such ships or vessels or all parts thereof and all furniture and appurtenances belonging thereunto, and all goods and merchandise which shall be saved therefrom, or the produce thereof, if sold, shall be faithfully restored to the proprietors upon being claimed by them or by their duly authorised factors, and if there are no such proprietors or factors on the spot, then the said goods and merchandise or the proceeds thereof, as well as all the papers found on board such wrecked ships or vessels, shall be delivered to the British or Netherland Consul, in whose district the wreck may have taken place, and such consul, proprietors or factors shall pay only the expenses incurred in the preservation of the property together with the rate of salvage, which would have been payable in the like case of a wreck of a national vessel, and the goods and merchandise saved from the wreck shall not be subject to duties unless cleared for consumption.

Art. 7.

The present treaty shall be in force for the term of ten years from the date hereof, and further until the end of twelve months after either of the high contracting parties shall have given notice to the other of its intention to terminate the same, each of the high contracting parties reserving to itself the right of giving such notice to the other at the end of the said term of ten years.

And it is hereby agreed between them that at the expiration of twelve months after such notice shall have been received by either party, from the other, this treaty and all the provisions thereof shall altogether cease and determine.

Art. 8.

The present treaty shall be ratified and the ratifications shall be exchanged at the Hague within one month from the date hereof, or sooner if possible. — In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the same and have affixed thereto the seals of their arms.

Done at the Hague, this twenty seventh day of October, in the year of our Lord one thousand eight hundred and thirty seven

EDWD. CROMWELL DISBROWE.

(L. S.)

VERSTOLK VAN SOELEN.